

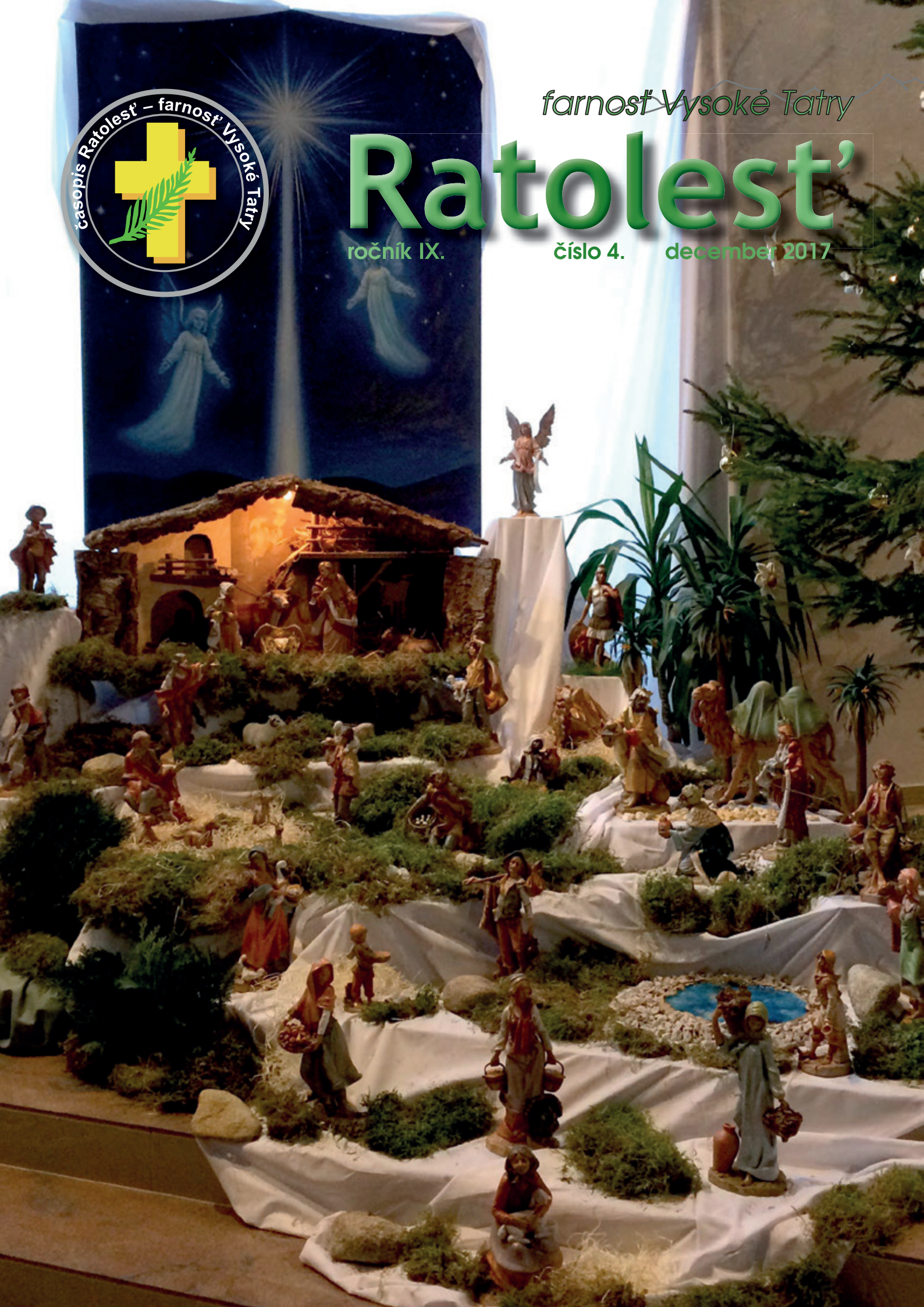
farnosť Vysoké Tatry

Ratolesť

ročník IX.

číslo 4.

december 2017

MILÍ ČITATELIA RATOLESTI,

ráno, keď idem z modlitby, často sa zastavím na schodoch a pozerám von oknom. Je fascinujúco krásne vidieť ranné brieždenie na tatranských štítoch. Vychádzajúce slnko ich začne pohládzať a potom pomaly, zhora, žiarivým jasom odhaľovať ich krásu. Mám rád tento pohľad. Veľa ma učí. Uvedomujem si hlbokú radosť a pokoru. Radosť z nekonečnej Božej nádhery. Krása hôr poukazuje na krásu Stvoriteľa a ja sa v nádeji teším, aký nádherný musí byť Boh. Aj keď ich niekedy ukrývajú mraky, viem, že tam sú. A pokiaľ sú tam ony, určite je so mnou aj Boh. Ich nádhera ma vedie aj k pokore pred jeho dokonalosťou a k pokore pred každým jeho dielom, aj tým najdokonalejším – človekom, každým človekom.

Domnievam sa, že tatranské štíty sú múdri učiteľia. Sprava vidno Lomnický štít. Ten mi pripomína Božie Slová prvým ľuďom z knihy Genezis: „naplňte zem a podmaňte si ju“. Aké je to krásne a prospešné vidieť v symbióze nádherné Božie dielo a ľudský um. Lomnický štít a observatórium s lanovkou. Zároveň ma varuje pred necitlivým zásahom a pokúšením peňazí. Lomničák je biblický štít.

Slavkovský štít ma učí trpezlivosti. Už, už sa zdá, že je vrchol a ešte nie. Môj otec ma učil: „Nie ten, kto začína, ale ten, kto dokončí, ten spasený býva“. Trpezlivosť

a vytrvalosť na ceste života, na ceste k Bohu je odkazom Slavkovského štítu. Slavkovský štít je vytrvalec.

Na Gerlach sa dá ísť len so sprievodcom. Gerlach ma učí úcte k starším a skúsenejším. Úcte k tým, ktorí už cestu na Gerlach, alebo cestu života prešli predou mnou. Oni svoju dôstojnosť získali poctivým kráčaním, ich skúsenosť ponúka bezpečnú cestu, preto je múdre nechať si od nich poradiť. Gerlach je dôstojný, skúsený, duchovný vodca.

Na Rysoch vraj bol Lenin. A tak Rysy ma učia neveriť všetkému, čo počujem, čítam v novinách, či vidím v televízii. Ale určite ma učia veriť tomu, kto kráča vedľa mňa. Učia ma nebať sa oňho oprieť a byť aj jemu oporou. Rysy sú veľmi múdre.

Za ten čas, čo som tu, som často počul o Tatrancoch, ale stále nemám jasno, kto to ten Tatranec je. Rád by som Vám ponúknul môj subjektívny pohľad. Tatranec je človek, ktorý žije v Tatrách, lebo ich má rád a necháva sa preniknúť múdrosťou tatranských štítov. Je radostný, prezrádza ho úsmev na tvári a iskra v očiach. Je pokorný, nemyslí si, že je najmúdrejší, a je zhovievavý k chybám iných. Vie druhých pochopiť. Je čestný. Je spokojný s tým, čo má a teší sa z toho. Netúži hneď zbohatnúť a nezávidí, lebo vie, že za dobrým výsledkom je veľa driny. Vie sa podeliť, darovať a je vďačný. Váži si

sám seba i druhých. Váži si dielo svojich rúk i cudzích. Vie sa zapojiť do spoločného diela, byť prospešný pre iných, pre mesto, či osadu, alebo pre bytovku. Rád a zodpovedne umyje spoločnú chodbu, pozametá chodník, alebo vysadí vonku kvety, či skrášli prostredie. Dbá o čistotu nielen u seba, ale hlavne v spoločných priestoroch. Má nejakú záľubu, v ktorej sa pravidelne zdokonaľuje. Pozná históriu Tatier, vie pomenovať vrcholy, do roka prečíta aspoň jednu knihu. Ale to najdôležitejšie: Tatranec je duchovný človek. Znamená to, že jeho srdce miluje a jeho vnútorný zrak preniká za horizont štítov, do výšin, kam nedovidi žiaden ďalekohľad, jeho rozhodnutia idú do hĺbín, ktoré poľahky obsiahnu tatranské doliny a jeho zrelosť a múdrosť ho vedie na koliená.

Je to môj subjektívny pohľad, preto ho ponúkam na diskusiu.

Ako som tu, nadobudol som dojem, že Tatrancom sa človek nerodí, ale stáva. Ďakujem Pánu Bohu, že mi dal poznať niekoľko Tatrancov. Nie som si istý, či budem môcť niekedy povedať, že som Tatranec, ale určite sa ním chcem stať. A pomaly začínam aj tušiť ako. Prišiel som na prvé tri kroky: ranný pohľad na tatranské štíty, každovečerné spytovanie svedomia a pravidelná svedieň.

Róbert Tokár, farár

SUMÁR DIANIA

• Sviatok svätej Terézie

Práve vo sviatok svätej Terézie z Lisieux, panny a učiteľky Cirkvi v nedeľu 1.10.2017 sme slávili odpustovú slávnosť vo Vyšných Hágoch. Táto svätá je patrónkou kaplnky i celého liečebného ústavu. Odpustovú sv. omšu slávil pán farár z Ľubice vdp. Martin Skladaný, ktorý nám pripomenul, že každý jeden z nás je povolaný k plneniu Božej vôle, každému z nás Boh hovorí: „Chod' pracovať do mojej vinice, chod' pracovať na sebe, na svojom posväcovaní, chod' urobiť tento svet krajším a lepším. Chod', preukáž lásku.“ Ako mu odpoviem? Nielen slovom, ale i životom. Takým životom, aký nám ukazuje svätá Terézia.

• Symbolický cintorín

V sobotu 21.10.2017 sa konala každoročná pietna spomienka na obeť hôr na Symbolickom cintoríne pri Popradskom plese. Sv. omšu slúžili všetci traja kňazi našej farnosti za koncelebrácie ďalších dvoch kňazov.

• Birmovanci na Kapitule

Spoločne sme navštívili Spišskú Kapitulu, viac na str. 8.

• Koncert Apollo

V nedeľu 19.11.2017 vystúpil vo farskom kostole v Novom Smokovci spevácky zbor Apollo z Bratislavy, ktorý sa zameriava na súčasnú slovenskú sakrálnu tvorbu, ale aj na zborovú tvorbu z obdobia gregoriánskeho chorálu, renesancie a romantizmu, ako aj na ľudové piesne a koledy v zborovej úprave. Ďakujeme za krásny zážitok.

• Darovanie krvi

Už po jedenástykrát sa uskutočnilo na fare v Novom Smokovci darovanie krvi. V nedeľu Krista Kráľa 26.11.2017 prišlo 26 darcov, z toho 25 darovalo najvzácnejšiu tekutinu. Ďakujeme pracovníkom Národnej transfúznej služby z Popradu i všetkým darcom.

• Ukončenie Fatimského roka

Nedeľa Krista Kráľa 26.11.2017 v našej farnosti neznamenal len ukončenie liturgického roka. Keďže sme si celý rok pripomínali storočnicu fatimských zjavení,

vrcholom čoho bola aj naša farská púť v septembri, rozhodli sme sa poslednú nedeľu liturgického roka venovať ucteniu si Božej Matky. Po večernej slávnostnej svätej omši, ktorú celebroval kaplán Dávid Sklarčík, sme sa vydali v procesii so sochou Fatimskej Panny Márie, za spevu a modlitieb, do nášho mariánskeho kostola v Starom Smokovci. Tam sme spoločne zasvätili seba i celú našu farnosť Božskému Srdcu Ježišovmu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. K nádhernej atmosfére tejto udalosti okrem pôvabného snehového koloritu Smokovca prispela aj početná účasť veriacich, ktorí svetlom sviec vydali nádherné svedectvo o svojej láske a úcte k našej nebeskej Matke Panne Márii. Rorátne sväté omše

V adventnom čase sme sa zavčas rána stretávali v Novom Smokovci a v Tatranskej Lomnici na rorátnych sv. omšiach – čo je adventná liturgia očakávania Mesiáša s pripomenkou jeho Matky. Sv. omše sa slávia ešte za tmy pred východom Slnka, iba pri svetle sviec, ktoré majú pripomínať Pannu Máriu – Hviezdu rannú, ktorá nám ohlasuje blízky Kristov príchod. Nech sú odmenení všetci, ktorí mali tú možnosť a premošli sa, aby boli účastní týchto jedinečných slávení. Zvlášť povzbudzujúca bola účasť detí.

• Adventné biblické stretnutia

Počas adventného obdobia sa každú stredu konali na fare biblické stretnutia.

• Príchod sv. Mikuláša

Svätý Mikuláš neobišiel deti z tatranskej

farnosti ani tento rok. V stredu 6.12.2017 prišiel do farského kostola v Novom Smokovci, aby im porozprával príbeh o troch grošoch. Nakoniec každému dieťaťu tri groše daroval.

• Púť birmovancov do Osvienčimu a Krakova

V sobotu 9.12.2017 putovali naši birmovanci i zopár ďalších farníkov do pomerne blízkeho Osvienčimu, kde sme navštívili koncentračný tábor Auschwitz I aj vyhladzovací tábor Auschwitz II – Birkenau (Brzezinka), v ktorých počas 2. svetovej vojny zahynuli milióny ľudí (hlavne Židov, ale taktiež Poliakov, Čechov, Rusov, Rómov a iných). Bolo silným zážitkom kráčať po týchto miestach

nepredstaviteľného ľudského utrpenia, dokazujúceho kam až môže viesť ľudská zloba, keď vytesníme Boha z našich životov. Ďakujeme za zorganizovanie a za pútavé sprevádzanie pánu farárovi Róbertovi Tokárovi a pánu doktorovi Petrovi Kukoľovi.

Naše putovanie sme ukončili krátkym zastavením v Krakove so slávením sv. omše v slovenskej kaplnke Sanktuária Božieho milosrdenstva.

• Biblická nedeľa

Nedeľa 10.12.2017 bola biblickou nedeľou, a tak sme pol hodinu pred každou sv. omšou čítali Sväté Písmo.

Peter Dziak

ZA MONIKOU MACURÁKOVOU

Drahá Monika!

Zdá sa mi, že píšem článok do nášho farského časopisu Ratolesť a len čo ho dokončím, pošlem Ti ho mailom. Veď tak sme to robievali. Začiatky našej spoločnej práce v Ratolesti neboli ľahké. Keď sa finišovalo číslo, bolo treba sedieť nad časopisom do neskorej noci. Ale išlo to, lebo sme do toho dávali lásku. Hlavne Ty, Monika. Ty si vložila do Ratolesti, ako jej dobrá mama, celé svoje srdce. Ty si ju skutočne milovala. Tvoje články boli povzbudením, radosťou a nádejou pre čitateľov. Písala si o Bohu, o Jeho prítomnosti v našich životoch. Tvoje prepísané zážitky z detstva, prežité v malebnej dedinke Spišské Hanušovce, dýchali životom, bezstarostnosťou. Boli opísané vtipne. Veď si mala vtedy pred sebou celý nádherný život.

Nemôžem uveriť, že toto nie je článok. Nemôžem uveriť, že Ti to už nepošlem mailom. Nemôžem uveriť, že toto čo píšem, je nekrológ pre Teba, Monika. Tých otáznikov vyslaných k nebu je akosi priveľa. Prečo Ty? Prečo Pane? Prečo si nám zobral ženu, ktorá bola milá, usmiata, veselá a láskavá? Veď žila zbožne, pre Teba, pre Cirkev a v čistote. Ale Božie cesty nie sú našimi cestami. A v tom Jeho svete je všetko dopredu

naplánované. A aj tento Tvoj odchod bol v Božom pláne. Kniha Tvojho života na Zemi sa zatvorila už na úplne poslednej strane.

Monika, tak statočne si niesla svoj kríž bolesti. Svoje dobré srdce si si nosila vo svojej tvári. Odišlo s Tebou slnko, ktoré zažiarilo všade tam, kde si prišla. Tento svet je chudobný na lásku, ale v Tebe jej bolo tak veľa. Odpoveď na, pre nás nepochopiteľnú otázku: „Prečo?“, Ty už poznáš. Už si prešla na druhú stranu rieky cez most, ktorý je utkaný z lásky a nehy. Už si tam, kde nič neboli, netrápi a nesužuje. Si tam, kde je Láska. Boh je Láska a smrť je len brána, cez ktorú sa k Nemu dostaneme. Tam v raji Ťa čakala láskavá náruč našej milovanej Nebeskej Matky a Pán Ježiš Ti podal svoju ruku. Tak dôverne Ťa poznajú a milujú, ako si ich milovala Ty.

Drahá Monika, nech je Tvoja cesta do raja obsypaná kvetmi. Nech Ti na tej ceste lásky a dobra spievajú nebeské lastovičky nežné piesne. Nech Ťa vítajú anjeli. Si už tam, kde patíš. Tvoje dobré a láskavé srdce ostáva i naďalej v nás. Veď raz sa predsa všetci znovu stretneme. Spi sladko, drahá Monika.

Viera Novobilská

Ak dovolíte, ešte chvíľočku,
pripodobním sa k vode, k potôčku,
a šumieť budem, pekne budem tiecť,
aj vetrom budem, čo má mnoho riecť.

Ak dovolíte, nepôjdem dnes spať,
do rána budem na vietor sa hrať,
a šumieť budem, snáď aj zadujem,
a šumím najkrajšie, keď milujem.

Zima vystriedala jeseň,
zo stromov more listov napršalo,
mala by som dvíhať ich a písať na ne,
čo v srdci ostalo mi nedopovedané.
Lež nech si celú horu rozložím
a na každý list slovo položím,
bude to všetko málo, všetko málo.

Myslím na Vás, moji drahí, a modlím sa
odovzdane,
aby cítili ste blízkosť nášho Pána,
dotyk Jeho svätej a láskavej dlane,
po tmavých nociach aby – svitli jasné rána.

Myslím na Vás, moji drahí, a modlím sa
odovzdane,
aby silná, živá viera naplnila vaše srdcia,
než dôjdete do cieľa.
Hľa, nebeský lekár Vám slzy z očí stiera,
nech uzdraví Vás Milosť, Láska Spasiteľa!

Modlím sa za Vás, moji drahí, aby mysleli ste na to,
ako Pán trpel, na dreve visiac Kríža,
nech obdarí Vás prebohato.
Jeho rany sväté, bezpečná sú skrýša.

On je víťaz nad smrťou! Víťaz večne živý.
I ku Vám prichádza, do Vašich vchádza dvier...
Hľa, Slnko svieti a zelenajú sa nivy!
Pán sa prihovára každej duši: Neboj sa, len ver!

Odchádzam za svetlom,
kdesi v diaľke splyniem s ním.
Sľubujem – tým, ktorých milujem,
na cestu posvietim.
Vaša Monika

Katarína Hlinková

BIRMOVANCI

Cirkev sa neustále omladzuje. Túto skutočnosť môžeme hmatateľne badať aj v našom farskom spoločenstve pri príležitosti prípravy mladých ľudí na prijatie sviatosti birmovania. Záujemcovia o túto sviatosť dospelých sa mohli osobne prihlásiť na farskom úrade vo Vysokých Tatrách počas mesiaca september. Možnosť prihlásiť sa využilo 40 mladých ľudí z našej farnosti, ktorí sú žiakmi 7. ročníka základnej školy až 2. ročníka strednej školy.

Koho možno považovať za dospelého?? Slovo dospelý nesie v sebe jednu úžasnú charakteristiku. Ide o človeka, ktorý je schopný sám sa rozhodovať. Pozor, nejde ani tak o samotnú schopnosť rozhodovať sa, ako o schopnosť argumentácie rozhodnutia..., čiže uvedomenie si a uvažovanie v priestore ZA a PROTI. Čiže dospelý nesie v sebe túto vnútornú argumentáciu, ktorá z neho robí človeka schopného niesť zodpovednosť za svoje rozhodnutia. Keďže každý kresťan má mať v sebe túto podstatnú a nevyhnutnú rozhodovaciu schopnosť, počas prípravy na birmovku sa im snažíme vytvoriť tie najlepšie podmienky a ponúknuť materiály nato, aby sme im túto schopnosť v nich pomohli rozvíjať a budovať.

V októbri sme začali ročnú prípravu. Birmovanci boli rozdelení na 4 skupiny, v ktorých spoločne pracujú na poznávaní Pána Boha a zmyslu svojej existencie. Okrem iného budujú navzájom aj partiu mladých so správnymi hodnotami, ktorá ich môže v budúcnosti podržať. Cirkev je spoločenstvo. Je to rodina. K osvojeniu

si tejto pravdy má poslúžiť aj bodovací systém, ktorý je zostavený tak, aby birmovanci pochopili, čo je dôležitou súčasťou kresťanského života, ktorý je každý z nás povolaný aj žiť. Stať sa aj ty členom tejto veľkej rodiny. Lebo ona je tá, ktorá ťa podrží, keď sa budeš cítiť opustený. Práve v nej sa budeš môcť rozvíjať a ona ťa navedie na správny smer. Pri samotnej príprave sme sa rozhodli používať bodovací systém, ktorý je hmatateľne realizovaný v preukaze birmovania. Napriek tomu, že systém bodovania na prvý pohľad vyzerá hrôzostrašne a zastaralo, ide v skutočnosti o veľký GPS-systém človeka učiaceho sa duchovnému životu. V prvom rade sú hodnotené vedomosti. Fides et ratio (rozum a viera) idú ruka v ruku. My nie sme kresťania, ktorí veria slepo. To by bol folklór chodenia do kostola. Cirkev nie je ani tanečný súbor. Birmovancom dávame do popredia dôležitosť vedomostí, aby si svoju vieru vedeli vyargumentovať. Ako sme už spomínali, počas birmovky nám ide o začlenenie sa do spoločenstva a práve preto je každý birmovanec

hodnotený aj na základe svojho sviatostného života. Nejde o nútenú účasť, ale o výchovu. Tak ako sa každý jeden z týchto mladých ľudí rozhodol sám za seba prihlásiť sa na birmovku, tak na základe tohto rozhodnutia prijíma aj naše vedenie k sviatostnému životu kresťana, ktorý by mal byť samozrejmosťou u všetkých nás. Keďže kresťan nemá byť zatvorený len v kostole či knihách, GPS-systém birmovanca udeľuje body aj za aktívny život vo farnosti. O čo vlastne ide? Birmovancov vedieme k starostlivosti o chorých konkrétnou návštevou, prácou pre spoločenstvo či starostlivosťou o kostoly a kaplnky. K tejto službe je pripojená aj služba počas samotnej liturgie. Birmovanec si podľa ľubovôle má vybrať medzi ministrovaním, spevom v zbore, lektorskou službou či organizáciou farského podujatia. Do samotnej prípravy sú okrem kňazov a dobrovoľníkov zapojení aj rodičia, ktorí nielen motivujú svoje deti a dávajú im tak príklad viery, ale majú svoj podiel aj na konečnom hodnotení svojho dieťaťa. Rodič môže a má počas prípravy viesť svoje dieťa, čím

preberá aj zodpovednosť za zapísanie bodov do preukazu birmovanca svojmu dieťaťu napríklad za spoločnú modlitbu ruženca, korunky či čítania Svätého Písma v kruhu rodiny. My kňazi a animátori sa s birmovancami stretávame každý druhý piatok. Začíname spoločnou svätou omšou a následne v rámci skupiniek prebieha vyučovanie, pri ktorom hlavným prameňom poznania je Youcat, čiže Katechizmus Katolíckej cirkvi pre mladých.

Touto cestou chceme poprosiť aj Vás veriaci, aby ste boli pri nás pri tomto diele obrody v našej farnosti. Čo nie je premodlené, nie je. Tieto slová jedného múdreho kňaza sú stále aktuálne a skrze nich Vás chceme pozvať do modlitby za celý priebeh príprav a samotnej sviatosti. Spojme sa v modlitbách za našich birmovancov, aby sa ich dobrotivý Pán dotkol. Nech vytvoria s Pánom ten

správny vzťah priateľstva, ktorý ich bude viesť počas ich života.

Čo očakávajú birmovanci od samotnej prípravy a od prijatia sviatosti birmovania?

No, moje očakávania sú také, že sa na strečkách dozvieme niečo nové, naučíme sa veci o Bohu a o Duchu Svätom. Od sviatosti birmovania očakávam prijatie Ducha Svätého nielen do môjho srdca, ale aj do života.

Od prípravy na birmovku očakávam svedomitú prípravu, vybratie si svojho patróna a spoznávanie Boha. Od sviatosti birmovania očakávam dary Ducha Svätého a prijatie do spoločenstva dospelých kresťanov.

Očakávam že sa stanem dospelým kresťanom a lepšie spoznám Boha. Očakávam posilnenie do života od Boha.

Je to moje rozhodnutie, chcem lepšie spoznať Boha, pretože by som chcel byť dobrým kresťanom.

Očakávam to, že sa viac zblížim s Bohom.

Od sviatosti birmovania mám veľmi veľké očakávania. Napríklad to, že bližšie spoznám náuku Cirkvi o Bohu a samotného Boha. A stanem sa tak spolu s mojimi spolubirmovancami dospelým kresťanom. Už sa na to Teším!

Očakávam nejakú zmenu vo svojom srdci, mám túžbu poznať Boha a rozdávať lásku iným ľuďom.

Na birmovku idem preto, lebo chcem viac spoznať Pána Boha. Je to aj pre mňa dôležité, aby som pokračoval v tradíciách našich otcov.

Dávid Sklarčík, kaplán

ČO STE UROBILI JEDNÉMU Z MOJICH NAJMENŠÍCH...

Niekedy sa človek - a nemusí to byť iba vlastným pričinením, ocitne v tiesni. Či už v materiálnej, zdravotnej alebo sociálnej. Práve vtedy najviac potrebuje pomoc a podporu. A najmä tak rýchlo, ako je to len možné. Tatranská farská katolícka charita má byť práve tou ustanovizňou, na ktorú sa ľudia v núdzi môžu obrátiť. Ak chceš pomáhať, pridaj sa k nám! Ak potrebuješ pomoc, neboj sa o ňu požiadať hoci aj dnes!

Farská charita Vysoké Tatry bola zriadená rozhodnutím spišského diecézneho biskupa Mons. Františka TONDRU už takmer pred štvrtstoročím. Organizačne je začlenená do Spišskej katolíckej charity. Svoju činnosť orientuje najmä na pomoc viacdenným rodinám a starším ľuďom v hmotnej núdzi, pomoc dlhodobo chorým a zdravotne či sociálne odkázaným.

Farská katolícka charita pomáha rôznymi spôsobmi: finančne aj inou materiálnoú či duchovnou pomocou. V ťažkých životných situáciách sa môžete obrátiť na jej členov, rovnako môžete upozorniť aj na problémy iných, ktorí by jej pomoc potrebovali. Zároveň uvítame medzi sebou každého, kto by sa chcel akýmkoľvek spôsobom podieľať na jej činnosti.

Čestným predsedom farskej charity je pán farár Róbert Tokár. Jej činnosť organizujú najmä animátorky Elena Dolinková, Katarína Strachanová, Anna Philippiová, Gizela Szentkeresztiová

a ďalšie animátorky pôsobiace v jednotlivých mestských častiach. Na chode charity sa podieľa aj koordinátor Marián Macurák a kancelár Pavol Stano.

Boh stvoril človeka pre radosť. Život sme dostali do daru a Darca túži, aby sme sa tešili zo života. Chce, aby sme spolu pracovali a spolupracovali. Chce, aby sme iných okolo seba urobili šťastnými. Dosiahneme to, ak si vzájomne doprajeme viac času, ak naše srdcia budú plné dobroty a lásky. Keď láska našich srdc bude hovoriť nežnosťou rúk, priateľstvom úsmevu a vnímavou pozornosťou k tým, čo sú vedľa nás.

Členovia farskej charity prejavujú záujem o ľudí, ktorí v Tatrách žijú. Svojím záujmom a službou pomáhajú vytvárať radostnejší život. V chorobe či starobe ostáva človek často sám. Znamená to byť s ním v jeho zložitých situáciách, inokedy napríklad len nakúpiť, občas stáť vedľa neho, darovať mu svoj čas. Táto služba je veľmi rozmanitá a závisí od schopností človeka, ktorý slúži. Isté je, že každý

človek môže byť darom pre iného. Stačí ochota srdca. Mnohí ľudia ticho ľudsky slúžia a nikto o nich nevie. Je tiež mnoho ľudí, ktorí pomoc potrebujú, a tiež nikto o nich nevie. Sú odkázaní na citlivosť a dobrotu srdca svojho okolia. Pre tých je tu farská charita. Je málo ľudí, ktorí vedia o možnosti tejto pomoci, iní nemajú odvahu priznať, že pomoc potrebujú.

Tatraci radi pomôžu, keď vedia, ako. Mohli by sme pomôcť chudobnejším. Žijeme v spoločenstve ľudí, kde každý z nás má miesto svojej aktivity a nesieme zodpovednosť aj za iných, preto máme povinnosť využiť dary svojej osobnosti pre dobro bližných. Darovať lásku je niekedy ťažké, ale všetci po nej túžime. Ak ju budeme dávať, vráti sa k nám. Keď vykročíme, ľudia sa k nám pripoja a možno práve tu objavia miesto svojej aktivity. Je najvyšší čas, aby sme nemuseli počuť: "Odídte odo mňa, lebo som bol hladný a nedali ste mi jesť...!"

Charitný tím

POMÔŽME S UPRATOVANÍM KOSTOLA!

Upratovanie kostola je tichá a dôležitá služba Pánu Bohu a spoločenstvu veriacich. Prosím všetkých, ktorí majú ochotu a môžu pomôcť aspoň niekoľkokrát do roka s upratovaním, aby sa ku nám pripojili. Potrebujeme nanovo vytvoriť upratovacie skupiny a dohodnúť sa na systéme ich fungovania. Prosím o pomoc zvlášť mladšie ženy, ale aj chlapov - ved' sa jedná o jeden a pol hodiny za dva mesiace.

Výstavba kostola stála vás všetkých

veľa úsilia. Je našou povinnosťou ho aj udržiavať, aby bol pekný a dôstojne slúžil na oslavu Pána Boha. Aby sme sa v ňom cítili dobre nielen my – farníci, ale i všetci, ktorí do neho prichádzajú. Kostol je miestom stretnutia sa s Pánom Bohom. Mnohokrát tu začínajú záranky v ľudskej duši. Je miestom, kde sa odohrávajú kľúčové momenty života každého z nás.

Pekný, udržiavaný kostol prinúti človeka na chvíľu si kláknúť, zastaviť sa, uvedomiť si Božie konanie v živote každého jedného z nás. Je miestom útechy a posily. Zároveň aj veľavravným svedectvom o tom, že

v konkrétnej dedine, či meste, sa ešte stále opláti žiť, lebo tam žijú ľudia a nie iba skupina egoistov. Ak si ho nevieme udržiavať, ak nemáme ochotu sa oňho starať, načo nám je a na čo sa my sami hráme?

S veľkou vďakou všetkým, ktorí sa oň doteraz starali a starajú, ešte raz prosím všetkých, ktorí sú ochotní pomôcť si ho zachovať, aby sa podujali na túto bohumilú službu.

Róbert Tokár, farár

NAŠI BIRMOVANCI NA SPIŠSKEJ KAPITULE

V sobotu 18.11.2017 sa väčšina adeptov na prijatie sviatosti birmovania a aj zopár „predchádzajúcich“ birmovancov našej farnosti zúčastnili výletu do srdca našej diecézy – na Spišskú Kapitulu.

S pútavým výkladom oboch našich pánov kaplánov a pána farára sme si spoločne prezreli biskupský úrad, kde sme sa v biskupskej kaplnke všetci spoločne modlili za nášho otca biskupa Štefana. Nasledovala prehliadka Katedrály sv. Martina, tam sme spoločne prosili za birmovancov a ich rodiny.

Pokračovali sme prehliadkou Domu Charitas sv. Jána Bosca v Spišskom Podhradí, kde žijú starí alebo nevládni kňazi i laici a kde sa o nich s láskou starajú. Po malých skupinkách sme ich navštívili aj v ich príbytkoch a v kaplnke Domu Charitas sme sa spoločne pomodlili za všetkých chorých a zomierajúcich.

Odtiaľ sme sa presunuli do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka, kde sa naši bohoslovci formujú a pripravujú na službu kňaza. Bohoslovci 5. ročníka Andrej Ondreja, Patrik Mitura a Andrej Branický z 1. ročníka si pre nás pripravili predstavenie ich formácie a rozpovedali pútavé a veľmi silné svedectvo ich cesty

k Bohu, za čo im patrí veľká vďaka za otvorenosť a úprimnosť. Po vynikajúcom spoločnom obede v jedálni seminára sme ukončili náš výlet v seminárnej kaplnke sv. Jána Nepomuckého stíšením v osobnej tichej modlitbe a spoločnej modlitbe za kňazov našej farnosti.

Nech vzácny čas strávený na týchto miestach a svedectvá, ktoré sme počuli, zanechajú v nás všetkých stopu a formujú nás. Chceme veľmi pekne poďakovať za nápad, realizáciu a samotné sprevádzanie po centre našej diecézy pánovi farárovi a kaplánom Lukášovi a Dávidovi.

Peter Dziak

PŮTUJEME ĎALEJ...

S velkými duchovnými zážitkami z Fatimy sme sa vydali na dlhú cestu na sever, po pobreží Atlantického oceánu. Dialnica nás vedie cez pobrežné územie zalesnené eukalyptovým porastom a borovicovými lesmi. S hrôzou sledujeme dlhé úseky zasiahnuté požiarimi, kde ako nemá výčitka človeku zostali po zelenom lese len plochy vyhorenej krajiny. Popri nekonečných viniciach mŕime mesto Porto a kocháme sa vyhlídkami na Océán. Hranicu do Španielska prechádzame ponad záliv, kde sa morský prílív mieša s pritekajúcimi prúdmi rieky Miño. Španielsku krajinu okolo diaľnice lemujú obhospodarované borovicové lesy. Moderným premostením ponad záliv Rio de Vigo mŕime mesto Vigo. Športovo založeným pútnikom

sa s ním spája úspešný slovenský futbalista Stano Lobotka, hrajúci za miestny klub.

Sme v celi našej cesty - v SANTIAGO DE COMPOSTELLA. Legenda hovorí, že mesto je miestom posledného odpočinku apoštola Jakuba. O jeho pochovaní práve v tejto lokalite sa dlho nevedelo. Až na začiatku 9. storočia miestny pastier išiel za žiarou jednej z hviezd, ktorá ho doviedla až k tomuto miestu. Z kresťanského hľadiska išlo o jeden z najvýznamnejších nálezov. Na mieste, kde sa našli pozostatky svätého Jakuba, vystavali najprv menší kostol a po jeho zväčšení aj veľkú katedrálu. Táto bola dokončená v 13. storočí a prešla viacerými renováciami. Práve na toto miesto vedie najvýznamnejšia pútnická cesta, ktorá je veľkou výzvou nielen pre kresťanov. Prvý púť absolvoval biskup z Le Puy v roku 951. Oficiálna trasa púte začína vo

Francúzskom meste Jean-Pied-du-Porta a meria až 780 kilometrov. Naším hlbokým duchovným zážitkom bola prehliadka Baziliky s hrobkou svätého Jakuba. Osobným dotykom sochy svätého Jakuba (jej hlavy) sme sa pripojili k miliónom pútnikov, ktorí takýmto aktom končia svoju púť na tomto posvätnom mieste. A ideme ďalej.

Dnes sa už nedozvieme, čo viedlo našu sestru Moniku, ktorá iniciovala našu púť, že zaradila do programu SAN SEBASTIAN DE GARABANDAL, pretože toto miesto údajného zjavenia Panny Márie nebýva obvyčajne v programe našich cestovných kancelárií. Mala iste svoj dôvod pre návštevu tejto malej dedinky, vysoko v horách severného Španielska. Tu od roku 1961 dochádzalo k viacerým zjaveniam. Vizionárkami boli štyri malé dievčatká, ktorým sa 18. júna 1961 zjavil anjel a zjavenie sa v nasledujúcich dňoch

Lurdy

Garabandal

opakovalo ešte osemkrát. Na kopci nad dedinou, pod borovicami, im 4. júla 1961 Panna Mária pri zjavení vyjavila Prvé poslanstvo s dôrazným odkazom na potrebu pokánia a polepšenia sa ľudí v duchovnom živote. Pri našom výstupe na toto miesto zjavenia sme hlboko vnímali výklad pátra Solčianskeho o utrpeniach detí počas extázy, do ktorej sa dostávali pri vyšetrovaní tejto udalosti. V prítmí a chlade, medzi múrmi kamenného kostolíka, sme počas bohoslužby, každý vo svojom vnútri, precítovali potrebu osobného polepšenia. Presun automkom cez pohorie Pyreneje do Lúrd vyplnil páter Anton informáciami o krajine, ktorou sme prechádzali.

LURDY. Neskorý večerný príchod do tohto najvýznamnejšieho pútnického miesta nás, fyzicky unavených, ale duchovne povzbudených, uložil do postelí miestneho hotela. Ráno je v Lurdoch pre každého, kto ich navštívi prvýkrát, ale aj opakovane, ako je to v našom prípade, nezabudnuteľným zážitkom. Vychádzajúce slnko, ktoré nás zázračne sprevádzalo počas celej púte, postupne osvetľovalo veľké priestranstvo pre

pútnikov nazývané Esplanadum v pozadí s Bazilikou Nepoškvrneného počatia, ktorá stojí priamo nad Kryptou a tiež Bazilikou Ružencovej Panny Márie. Po prehliadke areálu sme citlivo vnímali utrpenie Pána Ježiša na zastaveniach križovej cesty. Spoločne sme sa zúčastnili svätej omše, ktorú v Krypte celebroidal náš pán kaplán Dávid. Voľný program nás rozptýlil po historických častiach tohto svätého miesta. Každý samostatne vstrebával zážitky do svojho vnútra, priestoru, v ktorom ostával sám so sebou a intenzívne prežíval svoj vzťah k Bohu. Pri účasti na večernej Mariánskej procesii, v takzvanom sviečkovom sprievode, za spevu Lurdskej Ave Maria a pri modlitbe posvätného Ruženca, nám biskupi a kňazi udelili na záver požehnanie. Ranná svätá omša pri Massabielskej jaskynke, na mieste, kde sa Bernadette zjavila Panna Mária, spoločne s veriacimi pútnikmi zo Slovenska, nás posunula do ďalšieho dňa našej púte. Po nabratí Lurdskej vody a umytí v nej, s cieľom ozdravenia tela aj duše, sme nabrali smer Tours.

TOURS je mesto v západnom Francúzsku na rieke Loire, má cca 135

tisíc obyvateľov. Navštívili sme Baziliku svätého Martina, ktorú postavili nad jeho hrobom. V podzemnej krypte Baziliky sú uložené pozostatky svätého Martina a jeho relikvie. Steny krypty sú obložené ďakovnými tabuľkami za zázraky a pomoc, ktorú svätý Martin počas svojho života dával najmä chorým a chudobným ľuďom. Za túto činnosť, ako jednému z prvých vyznávačov, mu Cirkev priznala titul svätosti a liturgickú úctu. Svätý Martin je patrónom našej Diecézy a jemu je zasvätená aj Katedrála v Spišskej Kapitule. Nasledujúci deň smerovala naša cesta naprieč Francúzskom do ďalšieho miesta zjavenia.

LA SALETTE je malá horská osada patriaca do Grenoblianskej diecézy. Popri Lurdoch a Fatime patrí medzi najznámejšie miesta sveta, kde sa zjavila Panna Mária. Z mestečka Corps, ktoré je miestom narodenia dvoch pastierikov, Maximina a Melánie, ktorým sa Panna Mária zjavila, sme po nebezpečne vyzerajúcej ceste vystúpali až do výšky 1840 metrov. Dedinku La Salette, po ktorej je pomenované miesto zjavenia, sme minuli asi v polovici cesty. Čím vyššie

La Salette

sme stúpali, tým viac sme sa vzdalovali od starostí každodenného života a vstúpili sme do oslobodzujúceho priestoru úplne iného sveta. Bol to mimoriadny zážitok aj pre nás, čo sme na krásu hôr zvyknutí. Miesto zjavenia je akoby stratené, ukryté medzi horami. Bronzové sochy Panny Márie i pastierikov, sochárske stvárnenie prameňa, ktorý vyviera od dňa zjavenia a mohutná bazilika, to sú jediné diela ľudských rúk v tomto panenskom prostredí. Spoločne so slovenskými misionármi sme večer absolvovali

sviečkovú procesiu a plní dojmov sme ráno po svätej omši pokračovali v našom putovaní. Prechádzali sme krásnou scenériou francúzskych a rakúskych Álp k talianskej Verone. Po nočnom oddychu sme sa v mestečku Prova zúčastnili svätej omše spoločne s miestnymi farníkmi, ktorí prišli privítať nášho sprievodcu - pátra Antona. Táto farnosť bola jeho prvou kaplánkou.

Cesta do Bratislavy a Tatier cez krásne taliansko-rakúske Alpy sa niesla v znamení nášho presvedčenia, že

putovanie po miestach Mariánskych zjavení bolo pre všetkých veľkým povzbudením do nášho ďalšieho života.

Veľká vďaka za to patrí predovšetkým nášmu pánovi farárovi Róbertovi Tokárovi, nášmu sprievodcovi pátrovi Antonovi Solčianskemu, nášmu kaplánovi Dávidovi a v neposlednom rade našej vzácnjej Monike, ktorá naše poďakovanie iste vníma Tam Hore.

Veľké ĎAKUJEME.

Helga a Mikuláš Michelčíkovi

Tours - pri hrobe sv. Martina

VIANOČNÁ ÚVAHA NAD VETOU

Prežívame vianočný čas - čas, ktorý je naplnený očarujúcou radosťou, ba až chytľavou túžbou každému želať dobro a šťastie. My, kresťania, poznáme skutočný dôvod tejto Radosti. Právom píšem Radosti s veľkým R, ide totižto o osobu, vďaka ktorej prežívame tieto krásne chvíle. Podme sa skrze evanjelistu Lukáša pozrieť trochu hlbšie na túto udalosť. Nechajme sa vziať do Betlehemskej noci, ktorá zmenila chod dejín.

„I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.“ (Lk 2,7)

Odborníci, ktorí študujú Sväté písmo, považujú text o narodení Ježiša Krista u evanjelistu Lukáša za podobný a skoro totožný s literárnou formou midraš. Midraš je literárna forma, v ktorej autor píše takým spôsobom, že každé jedno slovo má svoj historický a duchovný význam. Preto Vás v tejto chvíli chcem pozvať, aby sme sa spolu zamysleli nad samotným textom a nad jeho odkazom pre nás.

Pri samotnom uvažovaní by sme mali mať na zreteli, že Boh vo svojej prozreteľnosti si sám vybral spôsob, ako chcel prísť na túto zem. Práve preto môžeme badať posolstvo od Boha, ktoré nám tu zanecháva hneď na začiatku svojho poslania. Kristus sa rodí v maštali. Betlehem ho neprijal. Ide o dva svety, dve krajnosti. Prvý svet je svet prepychu, hodovania a prázdnej, vyčerpacej radosť. Druhý svet je svetom chudoby, na prvý pohľad prázdnota a uskromnenie. Symbolom prvého sveta je hostinec, symbolom toho druhého je maštaľ. Z prvého sa rodia boháči a chamtivci, ľudia, ktorí vkladajú svoju nádej do bohatstva, do matérie. Z druhého sveta sa rodia chudobní. Ježiš si vybral svoj skutočný pôvod, on si vybral svoj životný program chudobného a jednoduchého. Kristus svojím postavením, miestom v maštali dáva najavo aj to, že každý je pozvaný, vrátane toho najposlednejšieho. Prístup k maštali je otvorený, palác by neponúkol taký voľný prístup k Ježiškovi, má mnoho

dverí a schodísk. Človek by musel byť pekne upravený a dôstojný. Kristus svojou chudobou tieto požiadavky gumuje a ponúka sa mnohým. Narodí sa Kristus aj v mojom vnútri? Nerobme mu zbytočné prekážky prepychu a vyčerpacej radosť. Vytvoríme mu to správne miesto, miesto chudoby a lásky, ktoré už dobre pozná.

Zavinutie Kráľa do plienok je ďalším prvkom, ktorý nám vytvára celkový obraz o Kristovi. Novorodeniatko bolo podľa slov evanjelistu Lukáša zavinuté celé do obyčajnej látky. Výraz pannus, ktorý sa nachádza v latinskom preklade Svätého písma nám ešte viac poukazuje na krajnosť tohto skutku. Pannus by sme mohli najlepšie preložiť ako útržky látky. Tento termín akoby nám chcel poukázať ešte viac na radikálnosť chudoby, ktorú prijal Kristus. On prišiel na zem aby ponúkol všetko, no svet mu bol ochotný ponúknuť len útržky. Je to nádherný odkaz toho, že Kristus k nám neprišiel, aby od nás prijímal dary. On prišiel obdarovať. To je náš Boh, famózný vo všetkom, čo koná. Nechajme sa počas tohto času obdarovania zo strany našich bližných obdarovať aj našim najbližším priateľom. Charles de Foucauld (Šarls de Fukold) nazýva svojich spolubratov termínom „malý brat Krista“. Kristus je v týchto časoch doslovne náš „maličký brat“, svojou chudobou nás chce dnes obohatiť, umožníme mu to. Podmienkou je mať prázdne a otvorené ruky.

Uloženie do jasiel. Ako krásne to znie v ušiach, no v skutočnosti ide o žľab na potravu pre dobytok. Zároveň nám akoby evanjelista chcel povedať, že jedine zvieratá sú prítomné v danej chvíli. Túto mienku preberáme z tradície a z textu proroka Izaiáša (Iz 1,3). Symbolizujú nechápavé ľudstvo. Dôvod, pre ktorý ľudstvo toto tajomstvo nechápe je ten, že Boh sa zjavuje pokorne, v maštali, nie v sláve, ale v chudobnom narodení. Chudoba u Krista je príčinou nevidenia a nepochopenia zo strany iných. Pavol Strauss výstižne vystihol pravú podstatu tejto udalosti: „Chcel by som byť v Betlehemskej maštali radšej somárom

ako najväčším filozofom v Európe. Ten totiž prišiel na to, o čo ide: „Byť a dýchať na Boha.“ Toto dýchanie na Krista je nám umožnené vďaka jeho chudobnému príchodu, v ktorom sa nám ponúka. Táto ponuka je stále aktuálna. Boh nám skrze takéto narodenie akoby vraví, že túži po nás, aby sme boli pri ňom, aby sme našo dýchali. Nie že by potreboval on našu blízkosť, ale vo svojej múdrosti si je vedomý, že to my potrebujeme jeho prítomnosť. Dýchajme našo priamo v maštali. Budme kreatívni v spôsobe, ako môžeme uskutočniť toto dýchanie na Krista.

Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: „Podme teda do Betlehema a pozrime, čo sa stalo, ako nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jaslách.“ (Lk 2,15-16) Práve tento text nám pomáha vytvoriť celkový obraz Novonarodeného. On sa narodil z chudobnej ženy, v dobe a prostredí, ktoré je celé preniknuté myšlienkou Pánových chudobných. Nielenže sa stal „chudobou“ ale sa chudobou aj obklopil. Pastieri nám právom zastupujú túto okrajovú skupinu ľudí. Všimnime si slovíčko „poponáhľali sa“. To je srdce pastiera. Ponáhľa sa k prvej drevenej „monštrancii“, aby mohol v tichosti kľačať pred Pánom a adorovať ho. Taktiež je zaujímavé, že posolstvo narodenia sa dostáva práve pastierom, jednoduchým ľuďom. Oni sú prvotní nositelia slova, nie panovníci, úradnícki kňazi, umelci, či ľudia veľkých postov. Boh si opäť vyberá ten najmenej vznešený spôsob evanjelizácie, ohlásenia radosťnej zvesti. Pastieri sú v danom evanjeliu vyzdvihnutí ako nositelia pravej evanjeliovej radosť. Stávajú sa prototypom pravého učeníka. Prosme Novorodeniatko, aby nám dalo srdce pastiera, to srdce, ktoré sa bude s radosťou ponáhľať za ním, aby mohol byť s ním. Žiadajme pri jasličkách túto jednoduchosť srdca, aby sme mohli aj my šíriť radosť Kristovho narodenia, nech sa aj my staneme pravými nositeľmi tohto vzácneho posolstva.

Dávid Sklarčík, kaplán

Dobrá novina je najväčšia charitatívna zbierka, pri ktorej samotné deti pomáhajú deťom. Začiatok tohto diela sa datuje v roku 1995, kedy Hnutie kresťanských spoločenstiev detí (eRko) ponúklo Konferencii biskupov Slovenska myšlienku koledovania za krajiny tretieho sveta. Túto iniciáciu podporil vtedajší predseda biskupskej konferencie, otec biskup Rudolf Baláž, a jej pokračovanie v sebe nesie neustále požehnanie všetkých biskupov Slovenska. Do historicky 1. ročníka Dobrej noviny sa zapojilo 104 farností, v ktorých 3 000 koledníkov (detí) vyzbieralo pre Afriku 1 123 718,70 Sk. Toto dielo neustále rástlo. Na porovnanie, do 20. ročníka Dobrej noviny sa zapojilo 1 247 farností. I my chceme byť súčasťou tohto Božieho diela a aj v 23. ročníku Dobrej noviny chceme prispieť tým čo máme, čiže sebou, aby sme tým, ktorí to najviac potrebujú, mohli vykoledovať finančný dar.

• Posolstvo Dobrej noviny

Najkrajším prvkom na samotnom diele sú srdcia detí, ktoré túžia pomôcť. I v tomto nám Pán dáva deti za príklad. Ich nadšenie pre pomoc nás môže povzbudiť k tomu, aby sme aj my pomohli. Ide o krásny obraz Betlehemskej maštale, kde prichádzajú pastieri a kladú pred Pána seba, svoju ochotu a elán. Na nič viac sa nezmôžu a Pán od nich ani nič viac nežiada. Dávajú mu svoje ruky a nohy a presne to isté robia i deti na celom Slovensku, keď prichádzajú k ľuďom do ich domovov a prajú im hojnosť Božieho požehnania do nového roka a koledníckou básničkou či pesničkou prosia o finančný

dar. Čo je svetu bláznivé, to si Boh vyvolil, aby sa oslávil. Tieto slová písma sa realizujú v plnosti práve v tomto projekte. Vďaka deťom a ich koledovaniu sa počas nedávneho 22. ročníka Dobrej noviny vyzbieralo 991 916,51 €. Neboli to politici, celebrity, herci, či akademicky činní ľudia univerzít, ktorí by spojili Slovensko pre pomoc v tak enormných číslach. Boli to deti. Ide o školu veľkej pokory, keď si my dospelí ľudia musíme uvedomiť, že deti sú pre nás príkladom. Aj ty môžeš tento príklad nasledovať. Nestačí len k nemu vzhliadať, či ho slovné podporovať. Staň sa človekom činu a rozhodni sa prijať našich koledníkov do svojho domu.

Vďaka výťažku Dobrej noviny za rok 2016:

- ošetrili v Nemocnici Panny Márie Nepoškvrnenej v juhosudánskom Mapourдите 36 550 pacientov a 4 638 pacientom s väčšími ťažkosťami mohli poskytnúť nemocničnú starostlivosť;
- v rehabilitačnom centre Paolo's Home v Nairobi, ktoré slúži deťom s telesným postihnutím zo slumu Kibera, absolvovali deti spolu až 3 048 fyzioterapeutických stretnutí;
- vyvrátili deväť studní v oblasti Nyangatom v Etiópii;
- vybavili pôrodnicu v zdravotnom stredisku v okrajovej štvrti Gikondo v rwandskom hlavnom meste Kigali, aby budúce mamy porodili svoje deti v bezpečnom prostredí pod lekárske dozorom;
- sa na programe vzdelávania dospelých v slumoch Mukuru zúčastnilo 92

študentov a 22 z nich sa pripravovalo na získanie certifikátu základného vzdelania v Keni - všetci skúšku úspešne zložili;

- zoperovali 87 detí s hydrocefalom a rázštepom chrbtice v špičkovej neurochirurgickej nemocnici CURE v Mbale v Ugande.
- **Ako podporiť Dobrú novinu**
- modlitbou;
- prijatím koledníkov (po výzve vo farských oznamoch bude vzadu na stolíku položený papier, v ktorom sa môžete zapísať na prijatie Dobrej noviny);
- darom na účet SK771100000002940457894;
- darcovskou SMS v tvare DMS DOBRANOVINA na číslo 877.

• Výzva detí z farnosti Vysoké Tatry práve TEBE:

Ahojte, aj tento rok sme sa my, deti, rozhodli ponúknuť pomocnú ruku deťom v Afrike. V sobotu 6. januára 2018 od 13:00 hodiny budeme my, koledníci Dobrej noviny, navštevovať rodiny a domácnosti v našej farnosti. Bez teba a tvojej pomoci vo forme prijatia Dobrej noviny do tvojho príbytku, my nemôžeme pomáhať. Podajte nám pomocnú ruku, lebo my sme sa ju už rozhodli podať. Na stolíčkoch pri východe z kostolov sa môžete záväzne zapísať, ak chcete prijať koledníkov Dobrej noviny. Ďakujeme.

David Sklarčík, kaplán

ŠPRINTOM OSLAVUJE BOHA

Ján Volko (21 rokov) je slovenský atlét, šprintér. Háji farby klubu BK HNTN Bratislava. Začiatkom marca 2017 získal v Belehrade na Halových majstrovstvách Európy 2017 v behu na 60 metrov prekvapujúco striebornú medailu, keď dosiahol nový slovenský rekord časom 6,58 sekundy. Stal sa prvým reprezentantom Slovenska, ktorý sa prebojoval do finále najkratšieho šprintu na vrcholnom svetovom alebo európskom podujatí. Na Majstrovstvách Európy do 23 rokov v poľskom Bydgoszci v júli 2017 získal striebornú medailu v behu na 100 metrov a zlatú medailu v behu na 200 metrov v novom slovenskom rekorde a zároveň rekorde ME do 23 rokov v hodnote 20,33 s, čím splnil limit na seniorské MS v Londýne. Na 29. Svetovej letnej univerziáde v Tchaj-Peji na Taiwane vybojoval koncom augusta 2017 bronzovú medailu v behu na 200 metrov, o stotinu pred v poradí štvrtým Juhoafričanom Titim. (Zdroj: Wikipedia)

Jeho revírom je tartanová dráha. Jeho rýchlosť je nevidaná. Mnohí súperi sa mu v cieľi dívajú akurát tak na chrbát. Mladý slovenský šprintér, ktorý behá na Božiu slávu. Ako mladý chalan začínal s futbalom, no najväčšie úspechy žne na atletickom ovále. V uplynulom období vylepšil niekoľko "bradatých" národných rekordov a odborníci mu predpovedajú aj atakovanie magickej 10-sekundovej hranice v šprinte na 100 metrov. To je Volko. Ján Volko!

• Janko, gratulujeme k oceniu Atlét roka 2017 na Slovensku. Ako sa na tento honor díváš s istým odstupom času?

Ďakujem, veľmi si to cením. Je to skvelá odmena pre celý môj realizačný tím - aj preto, že ankety sú z veľkej miery subjektívne. O to viac teší, že ľudia ocenili moje výkony.

• Tento rozhovor vzniká v polovici decembra. Kde sme ťa zastihli?

Práve som sa vrátil zo sústredenia v Juhoafrickej republike. Počas kvalitnej prípravy dostalo celé telo poriadne zabrat'. Tento rok nebola na sústredení núdza o rôzne zážitky, aj dážď sme si užili do sýtosti. Momentálne mám veľa povinností v škole. Tie sa len veľmi ťažko dajú zladit' s plánovaním tréningových priestorov, takže trénujeme vonku na čerstvom vzduchu. Dôležité bude zostať zdravý aj počas zimy.

• Čo sa ukrýva za skratkou klubu HNTN a ako vznikla?

Hraj na tie nohy je špecifický názov a vystihuje bežecký naturel nášho klubu. Nápad skrsl v hlavách jeho zakladateľov - troch kamarátov - pri spoločnom stretnutí. Chceli prísť s niečím originálnym a zároveň zostať pri atletike v dobre fungujúcom klube.

• Allyson Felixová, Usain Bolt, Jonathan Edwards,... Vieš, čo ťa spája s týmito atletickými veľikánmi?

Áno, viera v Boha. Myslím, že akákoľvek činnosť, aj mimošportová, má s Bohom väčší zmysel a význam.

• Netajíš sa tým, že si veriaci. Čo pre teba znamená viera?

Viera je pre mňa osobne veľmi dôležitá, je základom života. Aj na zahraničných sústredeniach si väčšinou nájdem čas na návštevu kostola a svätej omše.

• Navštevuješ počas domácich sústredení aj tatranské kostoly?

Chodievam do chrámu v Liptovskom Mikuláši, kde má moja trénerka sestru. Takže, keď sme v týchto končinách, ideme spolu do kostola.

• Spomenul si trénerku, tá je niekdajšou letuškou. Nelietá pri tvojej úspechoch v oblakoch:)?

Lieta. Kto by nelietal... Túto sezónu sa nám viackrát zatočila hlava z tých výšok... Trénerka je navyše veľmi emotívny človek, takže všetko veľmi prežíva. Ale to je dobre.

• Čo pre teba znamená rodina?

Moja rodina je základ všetkého, poskytuje mi zázemie a veľkú podporu. Sestra Veronika aj rodičia sú mi veľkou oporou nielen v športe. Sú mojím vzorom.

• Ako dieťa si bol...

... nezbedník, ako každý malý chalan. Keď bolo zle, utekal som.

• Zosúladiť vrcholový šport so štúdiom na univerzite asi nie je ľahké, však?

Priznávam, je to náročné. Čím viac sa zvyšujú nároky na prípravu, tým je to so štúdiom ťažšie. Ale chcem sa aj naďalej pokúšať to sklbiť.

• Pri akej činnosti si najlepšie odpočíváš?

Relaxujem najčastejšie pri dobrej knihe alebo zaujímavom filme.

• Ako sa udial prerod z futbalistu na šprintéra?

Robil som oba športy súčasne, ale vybral som si atletiku a neľutujem. Stretli sme sa tam výborná partia, dodnes mám stadiaľ najlepších kamarátov. Futbal si občas zahrám na sústredení, ale musím si dávať pozor, aby som si v zápale hry neublížil.

• Čo ti šport dáva?

Vďaka športu mám šancu precestovať svet a spoznať krajiny, ktoré by som inak určite nenavštívil. Ponúka mi skvelý pocit sebarealizácie a neustáleho zlepšovania sa. Zároveň spoznávam nových ľudí.

• Musíš sa niekedy nútiť do tréningu?

Samozrejme, nie vždy sa mi chce trénovať, ale šport je o prekonávaní sa. Treba vydržať a makat'.

• Na atletickom mítingu Zlatá tretra v Ostrave si bežal bezprostredne vedľa fenomenálneho Usaina Bolta. Tvoje dojmy?

Jednoducho – bola to výnimočná udalosť. Táto príležitosť sa už nezopakuje, lebo Bolt ukončil kariéru. Budem na to už iba spomínať.

• Vraví sa, že medzi desaťbojarmi panuje kamarátska a prajná atmosféra. Ako je to medzi šprintermi?

My nie sme dva dni bez prestávky na štadióne, takže vzťahy sú iné. Nie až také blízke, ale vzájomne sa rešpektujeme.

• Čo považuješ za svoj TOP výsledok v uplynulej sezóne?

Asi moj víťazný šprint na 200 m na ME do 23 rokov v Poľsku za 20.33 sekundy.

• Prezrad' nám niečo o svojich cieľoch do nadchádzajúcej sezóny...

Chcem obstať na halových MS v Birminghame a pokúsiť sa o finále na letných ME v Berlíne.

• Máme tu Vianoce. Už si písal Ježiškovi?

Darčeky sú fajn, ale nie sú také dôležité ako ľudia, s ktorými sa chystám sviatky tráviť. Aj tento rok to bude v kruhu rodiny a najbližších – tam, kde mi je najlepšie. A chystám sa aj na polnočnú svätú omšu.

Martin Mistrik
Foto: Pavol Uhrin

NAŠE PIATKOVÉ STRETKÁ

Začali sme tak ako každý rok, v septembri. Našou témou pre tento školský rok je STARÝ ZÁKON. V mesiaci október sme sa zapojili do DETSKÉHO ČINU POMOCI (DČP). Naša misia pokoja sa začala na spoločnom stretku, kde sme sa s misiou zoznámili a prišla medzi nás naša patrónka sv. Matka Tereza. Okrem nej boli patrónkami nad našou misiou aj sv. Terézia z Lisieux a sv. Terézia Avilská. Spoločne sme počas mesiaca októbra

prosili o pokoj v našich srdiečkach a medzi všetkými ľuďmi v našej farnosti. Plnili sme sedem úloh (Putovanie s Abrahámom a Matkou Terezou. Milión detí sa modlí za pokoj. Návšteva v ZPS Leonardo a Tatranskej Polianke. „Tajná“ akcia lásky. Skutky lásky so „skutkovníkom“. Modlitbová reťaz za farnosť, kňazov, deti, birmovancov a detský tím. Modlitba za živých a zosnulých na cintoríne počas stretnutia).

DČP sme zakončili vyhodnotením 3. novembra 2017. Do akcie s mottom Misia pokoja sa zapojilo viac ako 2 700 detí a 500 vedúcich detských skupín. Vykonalni svoje detské činy pomoci v 108 obciach na celom Slovensku. Fotografie, na ktorých sme aj my, si môžete pozrieť na erko.sk v galérii.

V novembri sme na sv. omši ukončili Rok sv. Martina. Na stretku sme vyrábali martinské lampášiky, nacvičovali

divadielko a toto všetko sme predviedli o týždeň našim starým v Leonarde. Starkí v Leonarde sú nemobilní, a tak sa im snažíme aspoň občas spríjemniť ich jednotvárne dni.

Mesiac december dýcha vianočnou atmosférou, a preto nemohol chýbať Mikuláš, výroba vianočných ozdôb a opäť náš vianočný bazár. Tento rok sme výťažok z neho venovali na misijné diela sv. Otca.

TEŠÍME SA NA STRETUTIE S VAMI

22. 12. 2017 pri zdobení stromčekov v

kostole a na fare po večernej sv. omši v Novom Smokovci,

26. 12. 2017 na jasičkovej pobožnosti o 18.00 hod. v podaní našich detí v kostole v Novom Smokovci,

4. 2. 2018 na bále svätých a biblických postáv na fare.

Ďakujeme všetkým Vám, ktorí sa za „naše“ deti a za nás modlíte. S Božou pomocou a aj vďaka Vám kráčame spoločne ďalej. Detský tím sa vďaka Pánu Bohu rozrástol o ochotnú mamičku Darinku a veríme, že sa medzi nás pridajú

aj ďalší – prídte na stretko a zapojte sa, potešíme sa.

Viac fotografií a informácií na www.rkctatry.sk v rubrike PRE DETI a na nástenke pri koľajniciach nad kostolom v Novom Smokovci.

Detský tím žela všetkým požehnané vianočné sviatky, aby boli všetky domovy naplnené láskou, pokojom a hojnosťou Božích milostí.

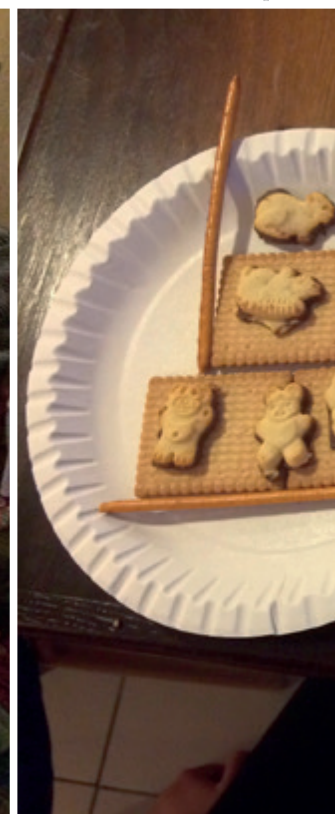
DAR OD KOMÁRA

Keď sa po zemi i mori rozniesla správa o narodení Dieťaťa, neboli to len muži a ženy, ktorí prichádzali uctiť si ho darmi. Aj zvieratá k nemu kráčali: viedlo ich svetlo kométy. Vedeli, že sa udialo niečo mimoriadne, že je tu nový kráľ a treba sa mu pokloniť. Každý priniesol, čo mohol. Predovšetkým seba samého a potom dar, malý alebo veľký, ktorým myslel na Dieťa. Kravy, kozy a ovce ponúkli mlieko, ktoré pastieri premenili na maslo a syr, aby sa ním živili nielen Mária s Jozefom (Dieťa

pilo iné mlieko od mamy), ale aj obrovský zástup, ktorý sa zbehol do Betlehema. Jedna ovca, štedrejšia ako ostatné, mu dokonca ponúkla svoje jahniatko, ale Mária jej ho hneď vrátila so slovami: „Pre mamu je to najväčšia obeta, ale nikto ju od teba nežiada. Jahniatku je najlepšie u teba.“ Toto mohla povedať iba mama.

Spevavé vtáky poskytli svoje spevy a tie, ktoré nemali pekný hlas, ponúkli svoje mlčanie. Psy a mačky svoju prítulnosť. Obtierali sa Márii okolo nôh, Jozefa lízali

po tvári a veľmi bojazlivo sa zľahka dotkli končekom jazyka aj maličkej pästičky Dieťaťa. Keď motýle prekonali strach, sadli si na okraj jaslíčiek a tam zostali. Občas veľmi pomaly pohli sietivými krídelkami a Dieťaťu sa podarilo svojim ešte trochu rozmazaným pohľadom zastaviť na ich farbách. Malý sa usmial. Mravce darovali všetko, čo nazbierali takmer za celý rok: zrnká obilia a prosa, ktoré by stačili na koláčik pre Dieťa, keby malo zúbky a mohlo ho pohryzť. Aj tento dar Mária

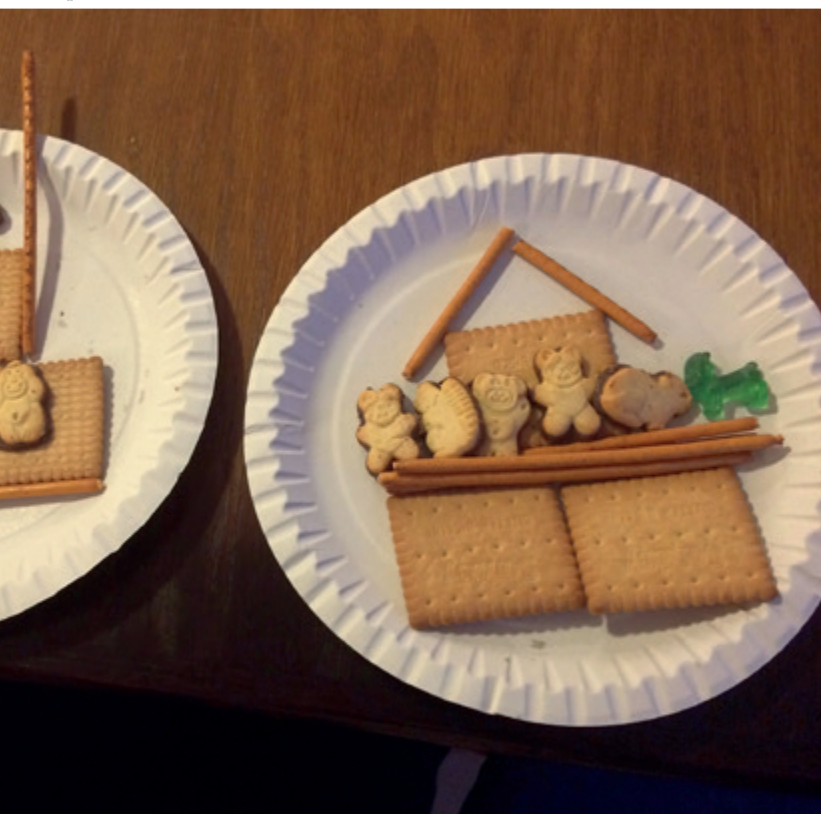
jemne odmietla. Stačilo, že mysleli na Dieťa. Iba jedno zvieratko nevedelo, čo darovať novému kráľovi. Bol to komár. Zvuk, ktorý vydával, keď letel, bol na uspávanku príliš slabý. Okrem toho nemal žiadne zásoby, lebo sa živí čerstvou krvou. Ale v tomto zvláštnom okamihu chcel byť tu aj on. Jozef ho počul bzúčať okolo Dieťaťa v snahe byť blízko a inštinktívne ho zahnal rukou. Vtedy komár pochopil. Samozrejme, bolo to práve to, jediný možný dar. Nebyť sám sebou, nebyť komárom. Veľký dar, obeta. A tak sa posadil na výstupok skaly a pozeral sa na to mimoriadne prekrásne divadlo, ako

sa celý svet skláňa pred novonarodeným Dieťaťom. Komár bol malý, sivý, takmer priesvitný, že v tom veľkom vzrušení si ho nikto nevšimol. Iba o dva dni, keď sa Mária pozrela na steny jaskyne, zbadala ho, ako sa trasie, vysilený, zničený a hladný. Hoci tam bolo pre všetkých hojnosť jedla, ktoré poprínášali pastieri aj zvieratá, komára mohla nasýtiť jediná vec: krv. Ak sa jej nenapije, zakrátko zomrie. Mária, ktorá vo chvíli veľkej radosti nechcela vidieť trpieť ani najmenšie stvorenie, odkryla svoje biele rameno a povedala mu: „Pod.“ Komár hneď nepochopil. „Pod,“ zopakovala Mária.

„Pod' a napi sa. Poteš sa pri mne.“

Napokon aj komár bol iba živočích. Hmyz, ktorý zomieral. A tak sa nechal položiť na Máriinu kožu – už nemal silu letieť – a pichol ju, ale jemne, tak jemne, ako len mohol. A pil. Ešte nikdy nepil takú sladkú krv. „Ďakujem ti, že si nepichol moje dieťa,“ povedala mu nakoniec Mária. „Je to najkrajší dar, aký si nám mohol dať.“ Komár odletel – opitý a šťastný.

*Z knihy „Putovanie troch kráľov“,
autorka Beatrice Masiniová*

PLÁNOVANÉ PODUJATIA

26. 12. 2017 (utorok)

18:00 hod. , kostol Nový Smokovec,
jasličková pobožnosť

27. 12. 2017 (streda)

19:00 hod. , kostol Nový Smokovec,
koncert Slovenské Vianoce – Božidara
Turzonovová a Danubius octet singers

30. 12. 2017 (sobota) od 9:00 hod.

požehnanie príbytkov (koleda)

**31. 12. 2017 (nedeľa) od 23:45 do 00:15
hod.**

kostol Nový Smokovec a Tatranská
Lomnica, novoročné bdenie

1. 1. 2018 (pondelok) 11:30 hod.

kostol Tatranská Lomnica, koncert
ľudových koledníkov z Oravskej Polhory

1. 1. 2018 (pondelok) o 14:00 hod.

Beh pre Ježiša - od fary na Tatranskú
Polianku a späť

1. 1. 2018 (pondelok) 18:00 hod.

kostol Nový Smokovec koncert ľudových
koledníkov z Oravskej Polhory

5. 1. 2018 (piatok) 18:00 hod.

odchod od fary, sánkovačka pre mladých
a dospelých

6. 1. 2018 (sobota) od 13:00 hod.

koledovanie detí Dobrej noviny

10. 2. 2018 (sobota) 18:00 hod.

fara Nový Smokovec, Farský batôžkový
ples

25. 3. 2018 (nedeľa) 9:30 – 12:00 hod. ,

fara Nový Smokovec, darovanie krvi

11. 2. 2018 (nedeľa) svetový deň chorých –

vysluhovanie sviatosti pomazania
nemocných

Aktivity pre deti:

Pravidelné: každý piatok kostol Nový
Smokovec 17:00 hod. sv. omša pre deti,
po nej stretko na fare

22. 12. 2017 (piatok) 18:00 hod. ,

fara Nový Smokovec, zdobenie
vianočného stromčeka

12. 1. 2018 (piatok) 18:00 hod.

odchod od fary, sánkovačka

4. 2. 2018 (nedeľa) 14:30 hod. ,

fara Nový Smokovec, Bál svätých a
biblických postáv

21. 12. 2017 (štvrtok) Vysluhovanie

sviatosti zmierenia

Štrbské Pleso: 15:30 – 16:00 hod.

Vyšné Hágy: 15:30 – 16:00 hod.

Tatranská Polianka: 15:30 – 16:00 hod.

Nový Smokovec: 16:00 – 17:00 hod.

Dolný Smokovec: 16:30 – 17:00 hod.

Tatranská Lomnica: 17:00 – 18:00 hod.

Rozpis sv. omší - Vianoce 2017

24. 12. 2017 (4. adventná nedeľa)

Štrbské Pleso 8:30

Vyšné Hágy 10:00

Nový Smokovec 8:00; 10:00

Dolný Smokovec 9:00

Tatranská Lomnica: 10:30

Štrbské Pleso 21:00 (polnočná)

Dolný Smokovec 22:30 (polnočná)

25. 12. 2017 nedeľa (Narodenie Pána)

Nový Smokovec 0:00 (polnočná)

Tatranská Lomnica 0:00 (polnočná)

Štrbské Pleso 8:30

Vyšné Hágy 10:00

Nový Smokovec 8:00; 10:00; 17:00

Dolný Smokovec 9:00

Tatranská Lomnica: 10:30

**26. 12. 2017 pondelok (Sviatok sv.
Štefana)**

Štrbské Pleso 8:30

Vyšné Hágy 10:00

Nový Smokovec 8:00; 10:00; 17:00

Dolný Smokovec 9:00

Tatranská Lomnica: 10:30

31. 12. 2017 nedeľa (Sv. rodiny)

Štrbské Pleso 8:30

Vyšné Hágy 10:00

Nový Smokovec 8:00; 10:00; 17:00

Dolný Smokovec 9:00

Tatranská Lomnica: 10:30; 18:00

1. 1. 2018 Pondelok (Bohorodičky)

Štrbské Pleso 8:30

Vyšné Hágy 10:00

Nový Smokovec 8:00; 10:00; 17:00

Dolný Smokovec 9:00

Tatranská Lomnica: 10:30

Aktuálny program vo farských oznamoch www.rkctatry.sk

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí

Daniel Fábry

Laura Mária Bušovská

Marek Václav

ŠTATISTIKA

október – december 2017

Z našich radov odišli k Pánovi

Helena Poláková

Gabriela Drobotová

Dagmar Eližerová

Monika Macuráková

Jaromíra Pólová

Farská knižnica

Otvorená vždy v piatok po večernej sv. omši
a v nedeľu po dopoludňajších sv. omšiach

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Martin Mistrík. Redakčná rada: Mgr. Róbert Tokár, Mgr. Lukáš Stolárik, Mgr. Dávid Sklarčík, Peter Dziak, Eva Puškárová, Zuzana Bradáčová. Jazyková úprava: Adriana Kruppová. Cenzor: Mgr. Róbert Tokár. Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004, č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203. Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry; Nový Smokovec 113; 062 01 Starý Smokovec; e-mail: ratolesttatry@gmail.com. www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Náklad: 350 ks. Nepredajné. Fotografie internet a archív.